

[Leipzig], 22. Januar 1558¹

Von Joachim Camerarius d. Ä.

Druck: Camerarius, Epistolae S. 460f.; Hartig S. 227 (Auszug).
Lit.: Hartig S. 11.

S. D. Nuper huc reuersus de peregrinatione et longa neque admodum iucunda, tuas litteras hīc reperi nescio à quo allatas, quarum mihi lectio, vt tuorum scriptorum omnium, fuit longè gratissima. Susceperam autem iter mea sponte ad Mel[anchthonem], quòd ipse ad Rhenum commorans interea mortuam coniugem domi amisisset. Itaque ille ἐπύθετο μάλα λυγρῆς ὄγγελίης. Me verò certa quaedam negotia in patriam vocabant. Etsi autem de quibus scribis, ad ea seriùs afferetur responsio mea, tamen officij mei esse duxi, quod mihi in mentem venisset, significare. Est quidem hoc exile et paruum, neque cognitione tua magnopere dignum, sed debuit omnino obtemperare voluntati tuae studium nostrum. Verùm de his satis. De adolescente, quem aliquando generosus Dominus Vlrichus mihi commendauit, scribere cogitabam ad ipsum Dominum, apud quem vt tui quoque sermones illum adiuuent, rogamus. Sumtus ei suppeditantur lentè, et à mercatoribus numeratur pecunia οὐκ ἄνευ παρατριβῆς. Hoc Domini Vlrichi prolixae et munificae naturae non placere nobis est persuasum. De Theone quaeso operam des, vt illius scripti copia nobis fieri possit. Fit mentio Κλεάρχου Σολέως, qui scripserit περὶ τῶν μαθηματικῶν λεγομένων ἐν πολιτείᾳ Πλάτωνος. Sed huius scripta non arbitror extare. Interea illa Θεώνεια, si licet, videamus. nosti enim vetus verbum, ὃν μὴ κρέα παρῇ, ταρίχη στερκτέον. Vale et scribe nobis crebrò: id erit gratissimum. Cupio scire quis tibi in bibliothecae, ad quam saepe respicio animo meo, curatione successerit. Iterum vale. 11. Cal[endas] Febr[uarij]. 57.

¹Aufgrund der Erwähnung des Todes der am 11.10.1557 verstorbenen Ehefrau Philipp Melanchthons und weiterer inhaltlicher Kriterien ist das angegebene Jahr [15]57 sicher unrichtig.